

Naczelny Sąd Administracyjny
00-011 Warszawa, ul. Boduena 3/5
Izba Ogólnoadministracyjna
WYDZIAŁ I

Dnia 14 grudnia 2018 r.
Sygn. akt I OSK 113/17

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska-
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Sekretariat Naczelnego Sądu Administracyjnego Izby Ogólnoadministracyjnej przesyła odpis wyroku z dnia 21 listopada 2018 r. sygn. akt I OSK 113/17 w sprawie ze skargi kasacyjnej Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 października 2016 r. sygn. akt II SAB/Wa 206/16 w sprawie ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie na bezczynność Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej

Załączone orzeczenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Kierownik Sekretariatu

z up.

Julia Chudzińska
starszy sekretarz sądowy

Załącznik:

odpis ww. orzeczenia wraz z uzasadnieniem

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia NSA	Monika Nowicka
Sędziowie:	Sędzia NSA	Tamara Dziełakowska (spr.)
	Sędzia NSA	Teresa Zyglewska
Protokolant	Starszy asystent sędziego	Marta Sikorska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018 r.
na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej
skargi kasacyjnej Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 21 października 2016 r. sygn. akt II SAB/Wa 206/16
w sprawie ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie
na bezczynność Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
w Warszawie
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie
informacji publicznej

1. oddała skargę kasacyjną;
2. zasądza od Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Julia Chodźmińska

starszy sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt II SAB/Wa 206/16) po rozpoznaniu sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieci Obywatelskiej – Watchdog Polska w Warszawie (zwanego dalej Stowarzyszeniem) na bezczynność Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (UKSW) w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej: 1. zobowiązał Rektora do rozpoznania ww. wniosku w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy, 2. stwierdził, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

Jak wynika z akt sprawy skarżące Stowarzyszenie wnioskiem z dnia 17 czerwca 2015 r. zwróciło się do Rektora UKSW o udostępnienie mu w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 ze zm.) następującej dokumentacji:

- dokumentu, który stał się podstawą do dofinansowania projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” i został złożony w Narodowym Centrum Badań i Rozwoju wraz ze wszystkimi załącznikami,
- wykazu wszystkich wydatków dokonanych w ramach realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” zawierający minimum: datę wydatku/ zawarcia umowy, kwoty zobowiązania, przedmiot umowy/ przedmiotu zobowiązania, strony umowy,
- każdego dokumentu, który powstał w ramach realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, a został złożony do NCBiR, a dotyczy jej sprawozdawczości, kontroli, rozliczeń,
- dokumentów powstałych w ramach kontroli realizacji projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”,
- listy obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” z wyłączeniem jawności danych podlegających ochronie.

W odpowiedzi Rektor UKSW w piśmie z dnia 25 czerwca 2015 r. poinformował skarżące Stowarzyszenie, że powinno w tej sprawie skierować wniosek do Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, który jest właściwy do udostępnienia żądanej dokumentacji.

W tych okolicznościach Stowarzyszenie wniosło skargę na bezczynność, w której zarzuciło naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 10 Europejskiej Konwencji o ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt a oraz c, art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz. U. 2015 r., poz. 2058 ze zm.) i wniosło o zobowiązanie UKSW do wykonania wniosku w terminie 14 dni od dnia doręczenia akt organowi.

W odpowiedzi na skargę Rektor UKSW wniósł o jej odrzucenie ewentualnie oddalenie, podkreślając, że właściwym podmiotem do udostępniania informacji jest Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Rozpoznając powyższą skargę na bezczynność, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku art. 1 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 3 września 1999 r. o utworzeniu Uniwersytetu oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 572 ze zm.) uznał, że Uniwersytet, a ściślej jego organy, wykonują zadania publiczne i z tego względu pozostają zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej stosownie do jej art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 3. Odwołując się natomiast do regulacji art. 1 ust. 1 i art. 6 tej ustawy, Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że informacją publiczną jest każda informacja dotycząca sfery faktów i danych publicznych, a więc każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów realizujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań publicznych i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Udostępnieniu podlega informacja publiczna o podmiotach wymienionych w art. 4 ust. 1, w tym o majątku, którym dysponują. Majątek, którym dysponuje NCBiR jest majątkiem publicznym i sposób dysponowania tym majątkiem jest informacją publiczną, co wynika zarówno z art. 6 ust. 2 lit. f, jak i art. 1 ust. 1. Informacja może dotyczyć sprawy publicznej nie tylko wtedy, gdy została wytworzona przez podmioty wskazane w art. 4 ust. 1 ale również wtedy, gdy odnosi się do nich w zakresie wykonywanych przez nie zadań publicznych i gospodarowania majątkiem publicznym. Dlatego informacją publiczną jest też treść umów cywilnoprawnych dotyczących majątku publicznego. Projekt realizowany przez UKSW na podstawie umowy zawartej z Narodowym Centrum

Badań i Rozwoju finansowany był ze środków publicznych przekazanych przez Centrum.

Wskazując na powyższe, Sąd pierwszej instancji ocenił, że umowa zawarta na wykonanie w ramach konkursu nr 3/2012 projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa w zakresie tematu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym” mieści się w zakresie wykonywanych przez UKSW zadań publicznych i gospodarowania majątkiem publicznym wraz z rozliczeniem środków finansowych przekazanych na jego realizację. Stanowi zatem informację publiczną.

Następnie Sąd pierwszej instancji zauważył, że w sprawie spór dotyczył tego, czy Rektor UKSW był podmiotem właściwym do udostępnienia informacji publicznej oraz czy udzielił odpowiedzi na ww. wnioszek zgodnie z ustawą o dostępie do informacji publicznej. W tym zakresie Sąd nie podzielił jednak stanowiska Rektora UKSW, że właściwe do udostępnienia przedmiotowych informacji jest Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, które jest dysponentem całego projektu, stwierdzając, że to podmiot domagający się udostępnienia informacji publicznej wyznacza adresata wniosku, który jest obowiązany do jego rozpatrzenia. Taka sytuacja miała miejsce w przytoczonych przez UKSW orzeczeniach sądów administracyjnych. W niniejszej sprawie adresatem wniosku jest Rektor UKSW, który jest niewątpliwie podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej, a wnioskowana informacja stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. Możliwość uzyskania informacji publicznej od innego podmiotu nie stanowi natomiast podstawy do odmowy udzielenia informacji przez podmiot posiadający informację publiczną i zobowiązany do jej udzielenia, nawet jeżeli informacja ta nie została przez niego wytworzona. Zdaniem Sądu rozpoznanie wniosku skarżącego z dnia 17 czerwca 2015 r. przez wskazanie innego organu właściwego do jego rozpatrzenia z równoczesnym brakiem stanowiska, czy jest w posiadaniu dokumentów objętych wnioskiem było nieprawidłowe. Oznacza to, że wniosek nie został zrealizowany, co czyni zarzut bezczynności organu w tym względzie zasadnym. Tym samym na dzień złożenia skargi, tj. 24 lutego 2016 r. organ pozostawał w bezczynności i dlatego też Sąd zobowiązał do rozpatrzenia wniosku skarżącego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zauważył również, że zobowiązanie do rozpoznania wniosku na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji

publicznej co do zasady nie oznacza bezwzględnego nakazu uwzględnienia zgłoszonego żądania. Przyjęcie, że dane informacje stanowią informację publiczną nie wyklucza, że w treści poszczególnych, wnioskowanych dokumentów znajdują się informacje, których ujawnienie na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej podlegać może wyłączeniu. W zależności od wyników przeprowadzonego postępowania adresat wniosku może zatem załatwić wniosek pozytywnie (udostępniając informację publiczną) albo negatywnie, odmawiając udostępnienia informacji ze względu na ograniczenia wskazane w art. 5 lub umorzyć postępowanie na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Jednocześnie Sąd pierwszej instancji ocenił, że beczynność Rektora UKSW nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa, skoro pozostawał w błędnym przekonaniu, że udzielił skarżącemu żądanej informacji w takim zakresie, jaki pozostawał w jego kognicji.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł jak na wstępie na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 i 1a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm. – zwanej dalej P.p.s.a.), nie stwierdzając wystąpienia przesłanek do wymierzenia organowi grzywny w trybie art. 149 § 2 tej ustawy.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku złożył Rektor UKSW, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

- prawa procesowego, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. polegające na nie wyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, co doprowadziło do dowolnego ustalenia stanu faktycznego sprawy na podstawie niekompletnych akt sprawy i nie w pełni rozpatrzonych, co w konsekwencji doprowadziło do dalszych naruszeń prawa procesowego i materialnego przez WSA, o których mowa poniżej;
2. art. 58 § 1 pkt 4 P.p.s.a., poprzez nieodrzućenie skargi administracyjnej w części dotyczącej dostępu do informacji publicznej – wniosku o dofinansowanie projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, o który Stowarzyszenie zwróciło się we wniosku z dnia 17 czerwca 2015 r. o udostępnienie informacji

publicznej, co w konsekwencji doprowadziło do nieważności postępowania w przedmiotowej części na podstawie art. 183 § 2 pkt. 3 P.p.s.a., które to okoliczności Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznając sprawę bierze z urzędu pod rozważenie zgodnie z art. 183 § 1 P.p.s.a. WSA rozpoznał tę samą sprawę, która toczyła się wcześniej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie zakończona wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2015 r. o sygn. akt II SAB/Wa 1013/14,

3. art. 58 § 1 pkt 6 P.p.s.a. poprzez nieodrzućenie skargi administracyjnej w całości, w sytuacji gdy skarga na bezczynność została wniesiona w sprawie, do której załatwienia nie jest właściwy podmiot wskazany przez Stowarzyszenie;
4. art. 106 § 3 P.p.s.a. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu uzupełniającego z dokumentu, niezbędnego do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i niepowodującego nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie, WSA pominął dokument urzędowy – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 28 kwietnia 2015 r. o sygn. akt II SAB/Wa 1013/14,

- prawa materialnego, tj:

5. art. 4 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 4 ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie UKSW za podmiot właściwy do udzielenia informacji publicznej będący w posiadaniu żądanych informacji publicznych;
6. art. 1 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie za informację publiczną podlegającą ujawnieniu wniosku dotyczącego projektu „Model regulacji jawności i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, stanowiącego załącznik do umowy zawartej w ramach konkursu nr 3/2012 na wykonanie projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa.
7. w związku z naruszeniem przepisów prawa procesowego tj.: art. 7, art. 77 § 1 i 80 K.p.a., art. 58 § 1 pkt 4 i 6 oraz art. 106 § 3 P.p.s.a., oraz przepisów prawa materialnego tj.: art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 i art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy o dostępie do informacji publicznej przy rozpoznawaniu skargi na bezczynności Rektora UKSW naruszono jako konsekwencję poprzednio wskazanych uchybień przepis prawa

procesowego - art. 149 § 1 i 1 a P.p.s.a., poprzez uwzględnienie skargi na bezczynności Rektora UKSW, przy braku podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia skargi Stowarzyszenia.

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżący kasacyjnie organ wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o rozpoznanie sprawy przez Naczelną Sąd Administracyjny ze względu na dostateczne wyjaśnienie istoty sprawy w oparciu o art. 188 P.p.s.a., na rozprawie, o przeprowadzenie dowodu uzupełniającego z dokumentu niezbędnego do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie powodującego nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie, tj: dokumentu urzędowego – wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2015 r. sygn. akt II SAB/Wa 1013/1, a w razie uznania niemożności jego przeprowadzenia o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania. Nadto organ wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej podkreślono, że w sprawie pominięto fakt złożenia przez skarżące Stowarzyszenie elektronicznej wersji wniosku o dofinansowanie przedmiotowego projektu do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpoznał tę samą sprawę, która toczyła się przed sądem administracyjnym. Ponieważ Rektor wskazał Stowarzyszeniu, że właściwym podmiotem do udostępnienia informacji publicznej jest Narodowe Centrum Badań i Rozwoju to nie pozostawał w bezczynności.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Stowarzyszenie wniosło o jej oddalenie i rozpoznanie sprawy na rozprawie.

Naczelną Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozbawiona jest usprawiedliwionych podstaw.

Rozpoznając sprawę w granicach określonych treścią art. 183 § 1 P.p.s.a. i nie dostrzegając przy tym przesłanek nieważności postępowania, o których mowa w § 2 tego przepisu, jako niezasadne należało ocenić zarzuty naruszenia art. 58 § 1 pkt 4 w związku z art. 183 § 2 pkt 3 P.p.s.a., art. 58 § 1 pkt 6 i art. 106 § 3 P.p.s.a. (zarzuty 2 – 4). Sygnalizując jedynie, że wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2015 r. (sygn. akt II SAB/Wa 1013/14) podobnie jak i kontrolujący go wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego 23 sierpnia 2017 r. (sygn. akt I OSK 2919/15) są znane Sądowi rozpoznającemu

niniejszą skargę kasacyjną z urzędu, stwierdzić trzeba, że pomiędzy ww. sprawą a niniejszą nie zachodzi zarzucana w skardze kasacyjnej tożsamość. Inny pozostaje organ, którego beczynność jest skarżona, jak i zakres żądania udostępnienia informacji. W sprawie o sygnaturze II SAB/Wa 1013/14 przedmiotem skargi na beczynność był wniosek o udostępnienie elektronicznej wersji wniosku o dofinansowanie projektu „Model regulacji i jej ograniczeń w demokratycznym państwie prawnym”, a żądanie udzielenia informacji dotyczyło Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. W niniejszej sprawie wniosek dotyczył natomiast „dokumentu, który stał się podstawą dofinansowania” (tego samego jak powyżej) projektu, wykazu wszystkich wydatków, każdego dokumentu, który powstał w ramach tego projektu jak i w ramach kontroli realizacji projektu, czy listy obecności na wydarzeniach, które były realizowane w ramach tego projektu. Żądanie udzielenia informacji zostało z kolei skierowane do Rektora UKSW. Tym samym rozpoznawana w niniejszym postępowaniu sprawa nie została już prawomocnie osądzona, co wyklucza sytuację opisaną w art. 183 § 2 pkt 3 P.p.s.a. Sąd pierwszej instancji nie naruszył także art. 106 § 3 P.p.s.a., bowiem przepis ten nie obligował go do działania z urzędu („sąd może”) tym bardziej, że ani strony postępowania nie formułowały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wniosków o przeprowadzenie dowodu z ww. wyroku z dnia 28 kwietnia 2015 r., ani wyrok ten nie miał wpływu na niniejszą sprawę.

Z przyczyn powyżej wskazanych nie zasługiwał także na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. (zarzut 1). Podkreślić należy, że skoro przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej odsyłają do Kodeksu postępowania administracyjnego jedynie w art. 16 ust. 2, to przepisy tego Kodeksu nie są stosowane do faz poprzedzających wydanie decyzji. W konsekwencji, w sprawie ze skargi na beczynność w przedmiocie dostępu do informacji publicznej zarzut błędnego ustalenia stanu faktycznego nie może nawiązywać do przepisów K.p.a. o postępowaniu dowodowym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 3 kwietnia 2014 r. sygn. akt I OSK 2603/13, 8 marca 2017 r. sygn. akt I OSK 1435/15 i 15 czerwca 2018 r. sygn. akt I OSK 1187/18 – orzeczenia powołane w uzasadnieniu są dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem internetowym: orzeczenia.nsa.gov.pl). Niezależnie natomiast od powyższego, złożenie żądania udzielenia informacji dotyczącej innego wniosku i skierowane do innego adresata nie miało znaczenia dla niniejszej sprawy.

Nie podlegały uwzględnieniu również zarzuty naruszenia art. 4 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 1 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (zarzut 5 i 6). Zauważyć należy, że przedmiotem niniejszej sprawy jest skarga na bezczynność w rozpoznaniu wniosku, którego Rektor nie zrealizował, jak słusznie podał Sąd pierwszej instancji, czy to w formie czynności materialno – technicznej, czy pisemnej informacji, że nie posiada informacji, której ujawnienia domagało się skarżące Stowarzyszenie, czy też w formie decyzji o odmowie udostępnienia tej informacji. Skierowanie do wnioskodawcy pisma „z uprzejmą prośbą o skierowanie wniosku do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (...)” nie stanowi wypełnienia obowiązków wynikających z ww. ustawy z dnia 6 września 2001 r. Zaznaczyć przy tym trzeba, że zobowiązując Rektora do rozpoznania wniosku skarżącego Stowarzyszenia Sąd pierwszej instancji nie przesądził o jego obowiązku do udzielenia tej informacji. Złożenie natomiast innego wniosku do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju nie przesądza o obowiązku Rektora UKSW do rozpoznania adresowanego do niego wniosku. Ocena tego kto jest dysponentem projektu, a więc i kto jest dysponentem dokumentacji, jak również tego czy żądanie przedstawione we wniosku jest uprawnione na obecnym etapie jest przedwczesna, bowiem wymaga wcześniejszego podjęcia działań wymienionych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. Sąd pierwszej instancji prawidłowo natomiast uznał, że możliwość uzyskania informacji publicznej od innego podmiotu nie stanowi podstawy do odmowy udzielenia informacji przez podmiot posiadający informację publiczną, który zobowiązany jest do jej udzielenia, nawet jeżeli informacja ta nie została przez niego wytworzona (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 14 maja 2014 r. sygn. akt I OSK 2666/13, z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt I OSK 940/14, z dnia 24 kwietnia 2015 r. sygn. akt I OSK 115/15). W nawiązaniu do przywoływanego w skardze kasacyjnej wyroku w sprawie II SAB/Wa 1013/14 w którym przedmiotem żądania Stowarzyszenia był wniosek złożony przez UKSW do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju należy też wyjaśnić, że czym innym jest wniosek w prowadzonej procedurze konkursowej, a czym innym ten sam wniosek stanowiący załącznik do zawartej już umowy na wykonanie konkretnego projektu. W uzasadnieniu wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 sierpnia 2017 r. o sygnaturze I OSK 2919/15 oddalającym skargę kasacyjną od wyroku wydanego w sprawie II SAB/Wa 1013/14 NSA wskazał: „W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (...) nie ma wątpliwości, że indywidualne

wnioski o dofinansowanie projektu ze środków publicznych są dokumentami prywatnymi. W istocie są to autorskie projekty dotyczące badań naukowych lub prac rozwojowych, które zawierają określony cel realizacji, sposób i źródła jego finansowania. Podpisany wniosek przez podmiot występujący o dotację może stanowić dowód na okoliczność, że podmiot ten ubiega się o dofinansowanie i złożył stosowne oświadczenie w tym zakresie. Same wnioski podmiotów aplikujących o dofinansowanie nie stanowią informacji publicznej, ponieważ stanowią dokumenty prywatne". Status wniosku ulega jednak zmianie w sytuacji gdy, tak jak w rozpoznawanej sprawie, stanowi on część umowy zawartej z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju jako jej załącznik. Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że zarówno treść umowy, jak i dokumenty związane z rozliczeniem środków przekazanych na jej realizację stanowią informację publiczną i wyłącznie ta kwestia była przedmiotem oceny Sądu pierwszej instancji w rozpoznawanej sprawie.

W konsekwencji nie podlegał również uwzględnieniu zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. oraz art. 58 § 1 pkt 4 i 6 oraz art. 106 § 3 P.p.s.a. oraz art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 i art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy z dnia 6 września 2001 r. i art. 149 § 1 i 1 a P.p.s.a. (zarzut 7).

W tym stanie sprawy, Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 184 P.p.s.a. oddalił skargę kasacyjną.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do przepisu art. 204 pkt 2 P.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy

Z dnia 13

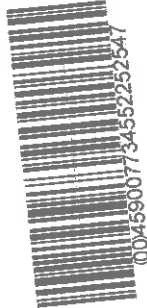
Julia C...

starczy sekretarz sądowy

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
Izba Ogólnoadministracyjna - Wydział I
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 WARSZAWA
[prac. JCH]

Sygn. akt | OSK 113/17

R

19.12

PRZESYŁKA NIESTEMPLOWANA
OPŁATA POBRANA
Umowa z Poczta Polska S.A.
Nr 413/WAG/ZAMPUBL/40/2014
Nadano w U.P. Warszawa 1

Dnia ...17...GRU...2017

990000933725

(00)459007734552252547

POLECONY
za zwrotnym potwierdzeniem odbioru

STOWARZYSZENIE SIEĆ OBYWATELSKA-
WATCHDOG POLSKA
ul. URSYNOWSKA 22/2
02-605 WARSZAWA
[148403]